

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarohie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oraă 6 cr.
a treia-oraă 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază

Numeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiun.

Învețatură sau perfidie?

(m.) Intemeietorii maghiarismului modern au fost fără îndoială contele Széchenyi și Wesselényi. Acești doi corifei ai Maghiarilor, dar' cu deosebire cel dintâiu 'și-au început agitațiunile naționale înainte de anul 1830. Scopul final al lor era firește maghiarizarea tuturor locuitorilor nemaghiari ai Ungariei. Széchenyi spera să ajungă la rezultat prin acceptarea în cadrele constituției ungurești a tuturor locuitorilor țerei, decretându-se, se înțelege, că în Ungaria se nu aibă putere obligatoare altă lege, altă judecată, alt contract sau socoteală, decât numai cele ce se vor scrie în limba maghiară. Acest proiect al lui Széchenyi a și devenit lege în anul 1836.

Pentru aceste idei și proiecte ale sale, Széchenyi a dezvoltat o agitațiune febrilă și 'i-a succes a pune temelile șovinismului dela 1848, care își are continuarea sa dezastruoasă până în zilele noastre.

Când se ivi pe orisonul șovinismului maghiar figura impunătoare a lui Kossuth și apucă, pe la 1841 a mână frânele mișcării maghiare, terenul pentru agitațiuni era bine pregătit. Mare orator și bun scriitor, dar' totodată și extrem șovinst, Kossuth continuă cu agitațiunile sale în dietă și în alte adunări, cum și pe calea presei, decretând moartea națională a tuturor Nemaghiarilor și contopirea lor în rasa maghiară, dacă nu altcum, apoi cu forța. În organul seu *Pesti Hirlap*, el mereu îndemna pe Maghiari „să contopească toate popoarele țerei și să facă din toate o națiune maghiară mare și puternică”.

Aceasta era „*ceterum censeo*” a lui Kossuth.

Ear' în dietă, înainte de 1847 zicea: „Eu declar, că nici-odată, dar' nici-odată nu voi recunoaște altă naționalitate sub sfânta coroană a Ungariei, decât cea maghiară. Știu eu, că sunt oameni și seminiți de popoare, cari vorbesc alte limbi, dar' națiuni mai multe decât una nu sunt”.

În urma acestor principii și a enunțamentelor asemenea lor, Kossuth deveni idolul Maghiarilor. Partida lui Széchenyi se împuțina zi de zi, trecând cu încetul aproape toți Maghiarii în castele „liberale” ale lui Kossuth. Sub influența fanatismului, dezvoltat de el, dieta maghiară din Pojon, votă la finea anului 1847 și începutul 1848 faimoasa constituție dela 1848, prin care se șterge caracterul poliglot al statului și Ungaria se prefăce în — *Maghiarie*. Prin legile votate în această dietă și sancționate de împăratul-rege Ferdinand în 11 Aprilie 1848, se decreteză nu numai întreagă viața publică a statului, dar' și garda națională și miliția de curat maghiară și se votează și unirea Ardealului cu Ungaria.

Aici 'și-a ajuns culmea maghiarismului. Toate erau puse la cale, ca să se atace naționalitățile în existența lor națională și să se maghiarizeze în virtutea legilor.

Kossuth a fost, care a făcut pe Maghiari să creadă, că Românii, Sârbii, Slovaci și celelalte naționalități, dându-li-se libertatea cetățenească, în schimb își vor jertfi limba și existența națională. Kossuth și dimpreună cu el mai toți corifeii maghiari dela 1848 au crezut, că naționalitățile nemaghiare nu vor face rezistență legilor de maghiarizare, ci vor accepta în bisericile și școlile lor, ba chiar și în case „sonoara limbă a lui Árpád”.

Cât de amar s'au înșelat în supoziția lor, au arătat evenimentele, ce au urmat. Naționalitățile au luat arma în mână, ca să apere tronul și naționalitatea lor, atacată de șovinismul maghiar. Ce a urmat se știe. Kossuth și alți mulți revoluționari, au emigrat în statele europene, continuând de aici agitația contra dinastiei Habsburgilor. Kossuth spera,

că va pute răsturna tronul habsburgic și o credea aceasta târziu după 1848 ca și în acel an. În privința aceasta agitatorului fanatic și prototipul șovinismului maghiar a rămas neschimbat, dar' 'și-a schimbat total părerea cu privire la — naționalități. El care înainte de revoluție susținea sus și tare, că nu recunoaște nici o naționalitate în Ungaria și că toate popoarele vor trebui să fie maghiarizate, același om, Kossuth, mai târziu recunoaște nu numai existența Românilor și Sârbilor în Ungaria, ca popoare deosebite, dar' le asigură și drepturi naționale însemnate, numai ca să-i câștige pe partea sa în lupta ce voia să înceapă de nou în contra Austriei. Aceste asigurări sunt depuse în convenția, ce Kossuth a semnat-o prin Klapka la 1859, și prin care se pune la baza confederațiunii dunărene, compusă din Ungaria.

Ei, cum a ajuns Kossuth la această schimbare? A fost pentru el o învețatură celelalte întemplete la 1848 văzând că Românii, Sârbii și toate celelalte popoare nu numai că nu se lapădă ușor de naționalitatea lor, dar' sunt în stare a 'și-o apăra chiar și cu arma? Sau apoi a fost o *perfidie*, promițând totul în strimtoare, ca după-ce va eși învingător, să-și calce promisiunile?

Noi sîntem aplicați a crede, că e cazul cel dintâiu. Kossuth a făcut, pentru el, trista experiență, că de dragul Maghiarilor, nimenea în Ungaria nu 'și abandonează limba și naționalitatea sa și că e mai bine a face alianță și a lega pretenție cu popoarele, decât a le înștrăina și dușmăni.

Dar' dacă Kossuth și alți soți ai lui au învățat din pățanii, pentru-ce nu urmează această învețatură și acum Maghiarii? Sau așteaptă să facă și ei experiența lui Kossuth?

Sibiu, 28 Februarie s.

Chestiunea irlandeză. Cetim în *N. Fr. Presse*: „S'a întâmpla cazul rar, că a succes unui guvern englez să mulțumească pe Irlandezi. Acesta a succes cabinetului Salisbury cu „bil”-ul lui Gerald Balfour despre administrația locală (autonomă) a Irlandei, care atât în cameră, cât și în presă a fost primit favorabil.

„Chiar Parneliști, cari mai deunăzi, în desbaterea adresei, cereau parlament irlandez, după receptul lui Gladstone, sunt acum mulțumiți cu administrația locală a lui Balfour și organul lor, *Irish Daily Independent* zice, că guvernul 'și-a împlinit promisiunea, și laudă înainte de toate baza largă democratică a bilului, ceea-ce a recunoscut și Morley, șeful liberalilor.

„De remarcat, că și Herbert Gladstone a caracterizat noua măsură ca populară...”

Va să zică, deși nu 'și-au ajuns scopul ultim, totuși Irlandezii au câștigat oare-care autonomie. Toate guvernele mai descentralizează și previn cerințelor libertății, numai guvernul maghiar caută pe toate căile a confisca toate libertățile, centralisând și maghiarizând. — Până-când?

Di Dr. Emil Gavrila, distinsul fruntaș al Sârbilor, după-cum aflăm din *P. Loyd* s'a retras din fruntea ziarului *Zastava*. În declarațiunea sa de adio, se zice, că *Dr. Gavrila* ar motiva această retragere cu faptul, că nu a reușit, pe cum a dorit, să împace cele două partide sârbești, liberali și radicali.

„P. L.” înregistrând această retragere, zice că prin ea a devenit problematic și *Memorandumul* proiectat al naționalităților aliate. Asta poate să fie o dorință a cercurilor guvernamentale ungurești, dar' e o dorință — problematică. Pe cât știm noi nu di Gavrila a fost încredințat cu compunerea *Memorandumului*, abstrăgând dela aceea, că retragerea dlui Dr. Gavrila din fruntea unui ziar, nu e identică și cu retragerea din lupta pentru cauza poporului seu și a naționalităților nemaghiare.

Pentru „Marșul Ligei”. Mult amintat proces al lui *Costin* și *Lele* din Moroda, s'a pertractat la 25 l. c. în Arad, și s'a sfârșit cu achitarea acușărilor, cari în decursul timpului din „*daco-romani*”, ce erau prezentați, au devenit „*patrioți*”. Di *Dr. Stefan C. Pop*, apărătorul, a arătat cum își fac Ungurii „*patrioți*” și cum inscenează de prost „*agitațiunile*” mari contra statului.

Politia lui Bánffy — cetește din *palmă!* Până la acest caraghios absurd a ajuns guvernul Bánffy cu prigoana nebună ce a pornit contra socialiştilor.

Vineri seara, o ceată numeroasă de *poliști* a năpusit într-una din cafenelele cele mai cercetate ale Budapestei, și *capitanul*, care comanda, a provocat pe toți mușterii... *să-și arete palmile*. Surprinși s'au supas pacinicii mușterii la porunca asta curioasă și când colo ce se vezi? Toți *cei-ce au fost găsiți cu palmile mai aspre, au fost declarați socialiști și poliști* 'i-au deținut imediat *excorțându-i la poliția centrală*, unde s'a luat cu ei — proces verbal!

Nouăsprezece sunt acești „socialiști”, — cărora poliștii lui Bánffy le-au cetit din palmă — dogmele socialismului!

Și când vezi asemenea *mirozente*, — se nu crezi, că guvernul și oamenii lui au înnebunit de a binele?

Atentat contra regelui Greciei.

Capitala grecească e în febrere grozavă. Un atentat s'a încercat contra regelui George, care — din norocire — a rămas teafăr.

Atentatul s'a comis Sâmbătă (26 Febr. n.) după amiază. Pe când regele, însoțit de fi-căsa, princesa Maria, se reîntorcea în oraș cu trăsură, doi oameni, ascunși în șanțurile de pe marginea drumului, au puscat de mai multe-ori asupra trăsorei. Prima pușcătură n'a nimerit, a doua a rănit la braț pe unul din călăreții atașați trăsorei regale. La aceasta vizitului a dat biciu cailor, luând-o în galopul cel mai desperat. Atentatorii au mai puscat de șapte-ori după trăsura, dar' nici un glonț n'a nimerit. Regele și princesa au ajuns neatinși la Palat.

Atentatorii au scăpat. Regele a declarat, că ușor 'i-ar pute recunoaște.

Au început!

Guvernării noastre au început deja a aplica *asupra naționalităților* măsurile excepționale, aduse pe *seama socialiştilor!*

Eată ce cetim într-o notiță pripășită, ascunsă printre știrile zilei, a ziarului *Magyarország* de Duminecă:

„Confiscarea ziarelor panslaviste. Guvernul acum nu numai persecută ziarele socialiste, ci împărtașește de deosebită grijă și ziarele naționalităților și îndată-ce observă agitație își pune mâna pe ele.

Astfel acum deodată a confiscat două foi panslaviste, amândouă din T. Sv. Martin. Una e „*Narodny Hlasnik*”, cealaltă „*Ludov Noviny*”, pe care le-au confiscat acum pentru articoli contrari statului”.

Ne pare suspectă această notiță pentru-că într-alte ziare nu o găsim, și nu avem cunoștință despre existența unor ziare cu acest nume în T. Sv. Martin.

Nu ținem însă de exchis lucrul, din contră e foarte probabil, cunoscând „*bunele*” dispoziții ale guvernului „*liberal*”, față de presa naționalităților.

Tot „*Magyarország*” spunea deunăzi, în prim-articol, că ordinațiunile despre cenzură a le guvernului au fost de mult timp pregătite, și aștepta numai un prilej potrivit spre a le da în vileag.

Prilejul 'i-l-au oferit *revoltaele socialiste*..

Așa spune „*Magyarország*”, și zeu, mai că ne vine a crede că guvernul însuși 'și-a înscenat acest prilej ca să poată furia aceste măsuri absolutiste.

După-ce n'a reușit cu inscenarea „*revoluțiunii valahe*”, 'i-a venit la tot cazul bine, *revoluțiunea socialistă*, care acum adoarme ca prin farmec.

O să vedem.

Impositol: „Căi de comunicație” în România.

Berlin, 20 Februarie n.

(Urmare).

Astăzi impozitele în toate statele moderne sînt așezate pe principiul proporționalității; principiul putinței de a presta. Fiecare în raport cu facultățile sale. Fiecare proporțional cu forțele sale.

Și admitînd principiul acesta, vedem ce mare nedreptate există în impozitul de „*Căi de comunicație*” unde săracul plătește 6 fr. ca și bogatul.

E o sarcină zdrobitoare pentru primul; e o bogătelă pentru al 2-lea.

Lipsa de proporționalitate în acest impozit îl face urgisit.

Nu trebuie uitat, că tocmai pentru a asigura existența statului, trebuie să-i căutăm resurse astfel încât forțele productive ale țerei să fie menajate, căci ele însăși compun venitul statului.

În impozitul din chestiune, însă nu se ține seamă de aceasta, prin faptul, că-i lipsește proporționalitatea.

E constatat apoi, că dările indirecte lovesc mai mult pe clasele sărace.

Nu comercianții plătește vama, ci el o aruncă asupra cumpărătorului, tot asemenea fabricantul de beuturi spirtoase asupra ultimului consumant etc.

În România cele 82%, de țărani de sigur puțin poartă comerțu, ca să arunce vama asupra altora etc., ei sînt ultimii consumatori, ei sînt adevărații plătitori ai dărilor indirecte.

Vedem, că și din acest punct de vedere e foarte nedrept, că ei să plătească tot 6 fr. ca și comercianții, fabricanții etc.

În multe state a început să părăsească proporționalitatea în materie de impozite, trecînd la progresivitate (*Öfverfahlgkeit*), percepînd d. e. nu 1 sau 2%, pentru toți, ci 1% pentru cei cu un venit până la 5000 fr.; 2% pentru cei cu un venit până la 15 000; 3% pentru cei cu un venit până la 30.000 fr. etc.

Și tot pe baza, că dările indirecte lovesc mai mult pe clasele sărace, au scutit de impozit „*minimal de existență*”. (În Rusia până la 900 fr. nu plătește impozit).

Impozitul progresiv îl putem numi cu drept cuvînt o păpușă democratică, menită a distruge capitalurile și trebuie combătut cu toată tăria.

Tot astfel nu sînt de părere, ca clasele mai sărace să fie scutite de impozit cum cer aproape toți autorii germani. Se potrivește poate pentru Germania, dar' nu se potrivește în România.

Țăranul român are un venit de 800 fr. (alții susțin, că 500—1000).

Dacă s'ar scuti deci de impozitele directe cele 82% de țărani, ar rămănea ca restul de 18%, din populația țerei să suporte aproape toate sarcinile statului, și aceasta earăși n'ar fi just.

Nu voese, ca țăranul să fie scutit de cei 6 fr., care e singura dare directă ce îl lovește (plus zecimele), dar' voese o proporționalitate. Am adus exemplul *nu ca scop*, ci ca *myloc*.

Afară de aceea, țăranul în România, din nefericire, îi lipsește și acum simțul de cruțare, moștenit de pe când era legat de glie.

Ei bine, dacă 'l-am scuti de ori-ce dare directă, am obține un rezultat cu totul contrar dela cel-ce 'l-am pute aștepta.

E necesar să știe, că există un stat, căruia la date anumite are să-i deie o sumă fixă, pe care trebuie s'o economisească.

Nu prin scutirea de impozite vom deștepta în țăranul nostru simțul de cruțare.

Impozitele trebuie să servească la complectarea celorlalte venituri ale statului, ce nu sînt suficiente. Statul obține din propriile

sale întreprinderi (drum de fer etc.) și domeniile odată mai mult, altă-dată mai puțin și în acest ultim caz impozitele sînt necesare să fie elastice, să crească cu progresul general, ca să completeze insuficiența.

Ce elasticitate poate avea impozitul „*Căi de comunicație*”, care constă din o sumă fixă și nu depinde decât de populație?

Ori-cum am privi lucrurile, ori-cât de partisan al acestui impozit ar voi cineva să fie, e imposibil a găsi în el vre-un avantaj, așa cum e întocmit. Aproape toate statele ce au avut acest impozit 'l-au părăsit, transformîndu-l într'un impozit asupra venitului. Adoptat de Anglia, Prusia, Austria etc. a dat rezultate favorabile, ajungînd la convingerea, că e cel mai rațional și cel mai potrivit pentru timpul modern. Din ce în ce statele au trecut dela impozitul asupra produsului (obiectului) la impozitul asupra venitului (subiectului).

Impozitele în România toate sînt: „*model francez*”.

Ori Francezii ne avînd acest impozit, nici în România nu s'a căutat a-l introduce!

Acum abia a fost amintit în parlament, unde di ministru Cantacuzino se declară contra impozitului asupra venitului, deși e partisan al lui.

Dacă în Franția s'a căutat a se introduce acest impozit și n'a reușit, cauza e, că *guvernul e prea slab și obiceiurile prea forte*. Nu cred însă, cum s'a susținut, că n'ar reuși în România.

Ei ar umplea multe lacune în sistemul de impozite, care e necomplet.

Necesitatea financiară va introduce mai târziu cu forța ceea-ce astăzi se crede, că n'ar fi conform spiritului și obiceiurilor țerei și lucrurile forțate de obicei sînt totdeauna rău făcute.

Afară numai, dacă se urmează și mai departe a impozita obiectul, produsul; o politică financiară, ce o are Franția și grație căreia s'a ajuns a se pune impozit și asupra ușilor și ferestrelor.

În acest caz, nu vom fi forțați a introduce impozitul asupra venitului, da, însă asupra terenurilor și ușilor, făcînd astfel ca indirect sănătatea locuitorilor să fie periclitată.

Starea financiară în România e cu mult mai serioasă ca ea să fie salvată cu o taxă asupra zahărului.

O reformă fundamentală prin delăturarea impozitului „*Căi de comunicație*” și creșterea altuia, sau introducerea de proporționalitate, e absolut necesară. (Va urma).

Salarisarea preoției.

— Cuvîntul unui preot greco-catolic. —

Țeara-Oitului, Febr. n.

Chestiunea îmbunătățirii sorței preoției române din Ungaria și Transilvania este o chestiune, care trebuie să deștepte vial interes al tuturor Românilor de pretutindenea, este o chestiune de importanță națională.

Dar' întreb, oare s'ar pute rezolva o chestie atât de importantă prin astfel de proiecte cum e și cel al guvernului, care se prefăce, că vrea a da preoției noastre pînea cea de toate zilele?

La această întrebare nu pot să răspund, decât cu un hotărît: *nu!*

La propriile puteri va fi avisată preoția românească și pe viitor, ca și în trecut, și va rămîne un vecinic „*pium desiderium*”, chestiunea îmbunătățirii sorței sale, de nu va conta pe un sprijin mai eficient din partea credincioșilor sei, pe un sprijin desinteresat al întreg neamului românesc, pentru care ea în decursul veacurilor atît de mult, cu atîta desinteresare, abnegațiune și jertfă de sine a lucrat.

Nu voiu scoate în relief meritele preoției române din Ungaria și Transilvania, pentru biserica și neamul seu, nici a arăta că parte are în conservarea limbii și obiceiurilor strămoșești, precum și în dezvoltarea conștiinței naționale a neamului nostru. Pentru-că acesta e un lucru de obște cunoscut și chiar și din partea celor mai meritați scriitori ai noștri, pe baza istorică constatat.

Afirm însă, că poate și mai mult contribuia preoția la toate acestea, dacă se făcea ceva mai mult și mai de mult și pentru

îmbunătățirea sorței sale, ca astfel să fi fost liberată în parte măcar de zărilor griji ale existenței sale.

Nu vreau prin aceasta să fac vre-o imputare cuiva, cu atât mai puțin autorității bisericești de ambele confesiuni, nu! Pentru că sunt conștient, că precum în trecut arhieriei române au fost preocupări de această chestiune așa în prezent avem arhieriei demni, cari îmbunătățirea sorței preoției, și-au pus-o între cele de întâiu probleme ale activității lor.

Nici nu vreau să zic, că doar această chestiune n'ar fi preocupat pe bărbaii noștri, bine meritați pentru biserică și neam, ci din contră voi afirma, că dinții numai recunoștința preoției o merită, pentru că dinții au făcut și fac tot ce le stă în putere, pentru că au cunoscut și cunosc fundamental importanța acestei chestiuni, dinții au știut și știu, că un comandant fără o armată bine organizată și provăzută cu armele de luptă, foarte cu greu va putea respinge atacurile dușmane.

Și cari sunt în cazul de față armele de luptă?

Știința și independența materială. Dar aceste arme nu se pot câștiga, decât numai atunci, când la preoții noștri se vor adevărat cuvintele: „toată grija cea lumească dela noi s'o lăpădam”.

Fără știință și independență materială numai foarte cu greu se va putea apăra Sionul românesc, fortăreața aceea, ce ar trebui să fie nepenetrabilă pentru ori-ce dușman.

Dar durere! silințele puse din partea autorității bisericești n'au putut, necum să dea o soluțiune mulțumitoare acestei chestiuni, dar n'au putut nici cel măcar cu un pas să o ducă spre rezolvare. Din contră, prin introducerea legilor politice bisericești, preoția a pierdut și pe încetul va pierde tot mai mult și din puținele venituri ce le mai avea. Mai considerând și răciră simțului religios al poporului și înstrăinarea de către sf. biserică, ce se poate prevedea, că va urma în urma ispitelor de multe feluri, preoția noastră va fi redusă la imposibilitatea de a-și ajuta șieși, necum a ajuta și cauzelor comune și de interes public românesc.

Candidații noștri de preoți sunt crescuți astăzi după toate cerințele. Ei es din seminarii insuficienți pentru chemarea lor și pestrungși de menirea apostolică, ce-i așteaptă. Se însoară, fără rival la avere și fără a primi avere în cele mai multe cazuri, pentru că nu-i de unde.

Plin de iluzii și cu un dor nespuse de a lucra pentru promovarea a tot ce e nobil, bun și frumos își ocupă parochia.

În scurt timp eată-i desilusionați, eată-i desamăgiți! În parochiile cele bune, ca și în cele rele, venitele stolare sânt derisorii, nimic fix, nimic sigur; eclesia multă puțină trebuie lucrată, ar lucra-o bucurios, dar n'are cu ce.

Dar dacă și are cu ce se lucra, timpul cel mai mult trebuie să și-l jertfească acestui lucru, ear rezultatul care e? Deoparte neglijarea cultivării sale proprii, ear la culină totuși așa de minimal de puțin.

Venitele lui, traduse în cifre de bani, de abia corăspund unui servitor de cancelarie dela cutare bancă, ori cutare birou mare.

Se întâmplă însă de moare preotul de tinăr — câte cazuri nu sânt — și familia lui rămâne în cea mai neagră miserie.

S'au făcut încercări din partea organelor bisericești competente de-a se înființa fonduri de pensie preoțești.

Totuși încercările au rămas fără rezultat îndestulitor.

Fondurile de pensie preoțești, nici pe departe nu corăspund și nu ating măsura.

Dacă din vre-o întâmplare preotul devine neap, primește o pensie absolut nesuficientă pentru persoana sa. Ce să mai zici de familia lui?

Chiar și învătătorimea noastră se află în condițiuni mult mai favorabile în această privință, fără a mai aminti de membrii altor corporațiuni, cari toate își au fondurile lor de pensie așa încât asigură respectivului ofician o pensie suficientă.

Nu mai preoția se află în cea mai tristă stare.

Oare numai o astfel de soartă se merite preoția, care în toate timpurile a fost un factor important al dezvoltării poporului românesc pe toate terenurile vieții publice?

Oare să nu merite mai multă atențiune și interes aceea preoția, care de când avem urme despre dezvoltarea noastră culturală, ea a contribuit în măsură mai mare la cultivarea poporului nostru, ea a dat mai mulți fii și membrii folositori, dintre cari unii s'au jertfit pe sine, abdicând de toate cele trecătoare ale lumii acesteia, muncind o muncă ce-i vine omului a crede, că trece peste puterile omenești, și cari toată agoniseala lor cătău au putut-o câștiga pe cale cinstită. În condițiuni materiale destul de modeste, au lă-

sat-o moștenire bisericeii lor, națiunii și culturii fiilor poporului românesc.

Și oare preoția și poporul român să se sinamăgească, că ministrul de culte și instrucțiune publică ungurească ar avea cuget curat ca să o ferească? acela care prin proiectul său vrea să ne facă aluzile sale, fără voință proprie și fără ori-ce umbră de independență?

Cunoscând intențiunea și văzând pericolul eu cred, că ar fi consultat nici să nu-i dăm ocaziune ministrului de culte și instrucțiune publică ungurească a se coborî din palatul său ministerial în colibile preoției noastre rurale, coperite cu paie și cu trestie, ca să o ferească, ci dacă această importantă chestiune a venit, deși mai târziu ca toate, la ordinea zilei, să-i dăm noi cu toții importanța ce o merită și să o discutăm din toate punctele de vedere, ca să-și capete o soluțiune conformă timpului în care trăim și conformă rolului și misiunii ce a îndeplinit și va avea să îndeplinească și în viitor preoția noastră în mijlocul poporului românesc.

Să nu-i dăm ocaziune a mai lărgi ușa demoralizării preoției noastre. Să ne fie de ajuns cu cât a demoralizat până acum, de oarece cu durere trebuie să constat, că de când s'a detras, de ambele părți, ajutorul de stat, preoții cari cerșiau recomandațiune dela organele administrative pentru ajutoare, ori-cum, mai făceau încă secret din acest revoltător lucru, pe când în timpul din urmă îl săvârșesc pe față și nici nu poți afla argumente pentru acesti perđuși de ai capacita, pentru că numai decât își răspund, că au familie, sânt lipsiți la extrem, că nu se pot lăsa să moară de foame, fără vor cere și vor primi bucurios de ori unde, numai să capete.

Această cauză pretinde imperios o acțiune, dar o acțiune mare, pusă la cale de cei dinăun chemați și competenți și apoi imbrătoșată și sprijinită de toată suflarea românească de pretutindenea.

Și nu mă îndoiesc nici un moment, că această chestiune va afla loc deschis în coloanele „Tribunei” (Cu plăcere. Red. „Trib.”) precum și în celelalte ziare române. De câte ori este vorba despre o cauză bisericească, școlastică, culturală, economică și națională se face din partea ziarelor în prima linie apel către preoția noastră. Acum și dinsele vor dedica câteva pagini regulării acestor chestiuni, care deși foarte grea, regulată odată ar da preoției posibilitate ca să și poată satisface acestor dese și repetite apeluri.

Ministrul ungurească, fie acela ori-și care, nu va putea aduce și ridica preoția noastră la nivelul dorit, ci tot poporul credincios, tot poporul românesc va trebui să facă aceasta.

Tot din această preoție va trebui să și creeze el în fiecare orăș și sat acele sentințele neadormite, cari pururea să vegheze și să pareze toate atacurile și ispitele de tot felul. Tot ea va trebui să apere și să păstreze și în viitor ceea-ce avem mai scump, precum a apărut și păstrat până acum. Dacă chestiunea îmbunătățirii sorței preoției românești din Ungaria și Transilvania s'ar putea regula cu propriile noastre puteri, ar fi o dovadă mai mult despre vitalitatea și trăinicia poporului românesc.

Din Austria.

Sesiunea actuală a dietelor provinciale e parte pe sfârșite, cea mai mare parte sfârșită deja. Totuși nimic în nebuloasa situație generală nu s'a ameliorat. Dimpotrivă, pretutindenea s'a ajuns la conflicte între reprezentanții slavi și germani, ear conflictul ceho-german pare mai acut ca ori-când.

Nicăiri nici un simptom îmbucurător, pretutindenea chaos și nesiguranță, — asta e situația prezentă, care cât va mai dura nu se poate afirma cu siguranță, [dar] atât se poate prevedea, că pe ușor nu va fi delăturată.

Crisa cabinetului Gautsch.

Față cu asemenea stări desolate, poziția cabinetului Gautsch, care barem un succes n'are de înregistrat la activul său, — se clatină tot mai mult.

Foile vieneze, între cari și cele de obicei bine informate, sulează de nou probabilitatea unei crise iminente a guvernului Gautsch, care va fi succedat de contele Thun. Aceasta se va întâmpla poate chiar înainte de deschiderea reichsrath-ului.

Ministri austriaci la Viena.

Sâmbătă au sosit la Budapesta ministrul de externe Goluchowski, ministrul comun de finanțe Kállay și prim-ministrul Gautsch, cari au fost primiți în audiență separa-te, toate de o durată mai lungă. Se afirmă, că obiectul tratărilor au fost delegațiunile.

Duminecă, ministrii s'au reintors la Viena.

Nou conflict ceho-german.

În ședința dela 26 Februarie n. a dietei din Praga un nou conflict, foarte violent, a izbucnit între Cehi și Nemți.

Cauza conflictului e proiectul de adresă către tron, primit din partea majorității cehi. În acest proiect se accentuează principiul autonomist și se cere reintegrarea vechiului regat boem.

Deputatul Lippert a declarat în numele minorității germane, că deputații nemți vâd în proiectul de adresă la tron, o vătămăre a drepturilor lor și o tendință de distrugere a unității monarhice, de aceea ei nu vor lua parte la ședința aceasta, nici la ședințele următoare. (Aplause la Nemți).

Imediat după aceasta, deputații Nemți au părăsit sala.

Deputatul ceh Kramarz își exprimă regretete pentru retragerea deputaților nemți și susține, că proiectul de adresă nu atacă nici pe Nemți, nici integritatea monarhiei, ci numai apără drepturile Boemiei.

Guvernorul Condohove declară în scurte cuvinte, că guvernorul nu stă pe baza de drept a proiectului de adresă.

Deputați nemți — antidinasti.

Un scandal foarte caracteristic s'a petrecut în ședința din 25 Februarie n. a dietei boeme.

Când mareșalul țării, prințul Lobkowitz a amintit între aplauzele generale iubileul Majestății Sale și a propus a se trimite la timpul sau o delegație omagială a dietei, deputatul Wolf, cu cei cinci colegi radical-naționali, demonstrativ nu s'au ridicat de pe bancă, deși toți ceilalți deputați stăteau în picioare. Ba pe când Lobkowitz vorbea, Wolff a cerut și cuvântul, întrerupând mereu cu cuvinte ca: „Răzvrătire de loialitate!”, „Despoire brutală de dreptul de-a vorbi!”, „Alegeți-mă barem pe mine în delegație, să spun Majestății Sale adevărul!”... Cehii răspundeau cu entuziasme strigăte de „Slava!” (Trăiască!) la adresa Monarhului.

Prezidentul a închis ședința între protestările Nemților.

E prea mult!

Prelungirea așa de mult a afacerii fondului lăncu ni-se pare foarte suspectă. Autoritățile ungurești și acum dețin încă pe dl L. Albini în temniță, și se pare, că nu-l vor libera carând, pentru că cercetarea se tot extinde, și amenință a se prelungi tot mai mult!

E dovedit acum, că banii colectați există, garanți în mod nelăptos, și cercetarea s'ar pute sfârși și finaliza. Ce vedem însă? Tribunalul tot ascultă și pe unul și pe altul, și într-o parte și într-alta, fără a pute înțelege că la ce scop.

Au fost ascultați aici în Sibiu deja de mai multe ori dnii V. Terdășianu, V. Dressmann, Dr. E. Dăianu și Silv. Moldovan, toți ca martori.

O comisiune exmisă la ordinul tribunalului, constatătoare din procurorul, judele de instrucție de aici, poliție etc. au cercetat de unăzi cărțile de contabilitate ale fostului „Institut Tipografic”, acum „Tipografia” soc. pe acțiuni.

O după amiază întreagă au scris la protocoale și au scos date. Acum nici atâtea nu le-a fost destul.

Astăzi s'a prezentat la „Tipografia”, judele instructor Gădri Sándor și a cerut cărțile de conturi de pe 1894 ale institutului, să le trimită tribunalului dela Alba-Iulia, aceleași cărți pe care comisia de mai înainte le-a fost cercetat din fir în pâr.

Direcțiunea a demnegat cererea și a protestat în contra acestor continue molestări, cari nici unui acusat nu i-se pot face, cu atât mai puțin unui martor.

Atunci judele instructor a declarat, că confiscă cărțile și le ia cu forță.

Le-a și luat.

Ei bine, asta e prea mult!

Autoritățile ungurești ar pute fi mulțumite, că ne-au făcut rușina de a lua în mână clarificarea unei afaceri curat românești, pe care ai noștri ar fi avut datoria să o clarifice în față bănuielelor publice ce s'au făcut.

Așa se vede însă, că nu se îndestulesc cu această glorie.

Chestiunea dlui L. Albini e acum destul de simplificată spre a o pute finaliza odată, cum le place.

Așa se vede însă, că nu li-e destul atâtea.

Din toată procedura și direcțiunea cercetării se vede clar că tribunalul caută acum și.. — cai verși:

Ar vrea să dea și o întorsătură politică acestei afaceri de ordin privat.

Asta e prea mult!

Pre cum în totdeauna, cerem și acum lumină în afacere; și dacă tribunalul din Alba-Iulia s'a amestecat în ea fi cerem să facă mai curând această lumină, să finalizeze odată o chestiune așa de simplă, și să nu mai umble după alte trofee, ce nu va găsi.

CRONICĂ

Sibiu, 28 Febr. n. 1898.

Prințul moștenitor român la Nizza.

Drapelului i-se scrie din Nizza: Zilele trecute a avut loc o splendidă matinee dausată, dată de vice-admiralul Humann și oficerii escadre Mediterane pe bordul vasului *Formidable*. A. S. Regală Principele Ferdinand al României, a asistat la această matinee. La sosirea Sa pe bord, *musica flotei a intonat imnul regal român*. A. S. Regală a avut o lungă convorbire cu vice-admiralul, mulțumindu-i, că l-a invitat la această frumoasă petrecere, regretând că A. S. R. Principeasa Maria, n'a putut veni din cauza unei indispozițiuni.

Prigoanele nu mai conțeneșc.

Temnițele ungurești earăși cer jertfe. Zilele trecute opt Români au fost acușați la tribunalul din *Tergul-Murșului* pentru „agitatie” și anume: d-nii Zaharie Șopțerian, Vasile Pop, Ioan Pop, Gavrilă Băies, Iuliu Murășan, Andreiu Rusu, Valeriu Olteanu, Avram Giurgiu. Contra acestora abia acum s'a ridicat acușăciunea pentru „Doina lui Lucașin”. Mai întâiu ei au stat sub cercetările forurilor honvezești, de oare-ce „crima” s'ar fi săvârșit pe când erau rezervați. Mai toți sânt oameni cu carte, învățători și pedagogi, și au fost denunțați de un căpitan de honvezi din Bistrița.

Comerciu național.

Aflăm cu bucurie, că la stăruința dlui protopop român gr-or. al Halmagului, Ioan Groza, s'a pus la cale înființarea unei noue societăți românești de consum, în Halmagiu. S'au și adunat în acest scop până acum 2000 fl., subscriindu-să 200 de acțiuni de câte 10 fl.

Starea sănătății poetului George Coșbuc.

Georg Coșbuc, care suferia de o acută boală de rinichi, merge din ce în ce spre bine și talentul poet se află azi scăpat de ori-ce pericol, — scrie „*Timpu*”.

Judecată — ungurească.

În faimosul proces de comasație dela *Bucurdea*, despre care s'a scris și în ziarul nostru, dându-se pe față toate abuzurile și nelegiuirile, tribunalul din Alba-Iulia — scrie „*Gaz. Transilvaniei*” — a adus hotărârea, ca să se nimească toți pașii de execuțiune, înv (pentru ca apărarea să fie iluzoriă) a hotărât, ca intermal să se susțină starea de moșii, creată prin ingerință, a căror operă s'a nimecit, și ca lucrările definitive să le execute același inginer Lazar Farkas, care a făcut isprăvile nimecite.

Procesul duelului Filipescu-Lahovary.

Lume tot atât de multă și distinsă ca la prima ședință. Au fost ascultați ca martori d-nii: Th. Văcirescu, martor al regretatului Lahovary, dar retras din această misiune — nainte de duel; Dr. Toma Ionescu, Al Rubin, redactorul dela *L'Independance Roumaine*, Teke Ionescu, care a fost confrontat cu Al. Rubin; colonel Georgescu, Dr. Romano, Paul Roudet, lacheul regretatului Lahovary; Spirescu, intendantul salei de arme, unde s'a ținut duelul; Dr. Istrati, Ionel Grădățeanu, Cristodul, redactor la *Drapelul*; Andreiu Popoviciu, vicepresidentul salei de gimnastică, unde s'a ținut duelul, căpitan Eșcaru; O. Hiotu; D. Brădășanu, Murgulescu, B. Păltineanu, Tomulescu, redactor la *L'Independance Roumaine*. Fasiunile n'au fost nici una agravantă. Di Rubin, redactorul dela *L'Independance Roumaine* a depus nefavorabil pentru dl Victor Ionescu, care ar fi fost dușman lui Lahovary. Lacheul Roudet a fost singurul care a susținut, că Lahovary murind, ar fi zis: „*M'au omorât*”.

La ședința III., ținută Sâmbătă, și-a rostit pledoaria dl Danielopol, unul din advocații d-nei Lahovary; dînsul a condamnat în termeni hotărâți duelul și a cerut pentru dl Filipescu maximal pedepsei, fiindcă duelul a avut sfârșit mortal.

O ungurească insultând pe Regele României.

În momentul sosirii Soveranilor României la Budapesta — în Sept. a. tr. — o doamnă, Benkő Ferencz, soția unui funcționar, a voit să treacă cordonal cu era format nainteazei țării. Poliția ne lășându-o ea a început să forțeze cordonal și a strigat: — Lăsați-mă să traversez strada ca să mă duc acasă la bărbatul meu. — Nu se poate, că vine cortelul regal, — răspunsu un oficer de sergenți. — Ce mi-e mie de Regele Valahilor... (aci urmează o injură). Oficerul de sergenți a condus imediat pe d-na Benkő la secție și după-ce s'a dresat un proces-verbal, a fost pusă în libertate și dată în judecată pentru *crimen lesae Majestatis*. Procesul s'a judecat zilele acestea și d-na Benkő a fost condamnată la trei zile închisoare.

Duel pentru procesul Zola.

Din prilejul procesului Zola, un duel cu pistoale a avut loc între apărătorul Clemenceau și redactorul dela „*Libre Parole*”, Drumond, șeful

antisemiților din Francia, care afirmase, că cel dinăun a fost *laș și miserabil* în răboiul franco-german și din cauza lui au fost împușcați doi generali francezi. Duelul s'a făcut cu câte trei pușcături din partea combatanților. Dar amândoi au rămas neatinși.

Alegere de deputat — turbulentă.

La *Alsă-Lendva* s'a făcut Sâmbătă alegerea de deputat. A învins cu o foarte mică majoritate candidatul „liberal” Mandel (Ungur neaoș) față cu candidatul catolic — poporal *Morsorsaky*. Din partea stăpânirii s'au făcut presiuni mari. S'au întâmplat și turburări. A intervenit armata, dar demonstrații între cari 300 femei, au bombardat-o cu pietri. Abia ulanii au restabilit ordinea. Patru femei au fost arestate.

Bestia în om.

Donă crime îngrozitoare de bestiale se anunță, una din *Galizia*, alta din *Boemia*. În *Galizia*, o femeie din satul *Lazovra* (lângă Tarnopol) și-a omorât copilul de 2 ani, numai să se poată căsători a doua-oară. Ca fapta să nu se descopere, bestia a beut sângele copilului, ear trupul l-a ars. — În *Boemia* criminalii necunoscuți am omorât patru femei din *Schönau*, cari locuiau laolaltă; apoi au aprins casa peste ele, așa că înăuntru a mai ars o fată, care scăpase de cuțitele criminalilor.

Șterg mărunt. Pe linia ferată *Brasov—Predeal* mișună de cătva timp pungași de buzunar; așa zilele acestea s'a furat unui călător 240 fl. bani gata și un bileț de 3000 fl.; pungașul a reușit să-și păstreze incognito-ul.

La *Budapesta* a răposat profesorul facultății medicale Dr. *Schurimmer*.

La *Aachen* o explozie într-o mină a omorât 3 lucrători, ear pe 3 i-a rănit.

VIEAȚA SOCIALĂ.

Petrecere de sfârșitul carnavalului.

— Raport special. —

Sibiu, 28 Februarie n.

De încheierea carnavalului, un grup dintre tinerii inteligenței noastre sibiene — de ce nu toată tinerimea? — a aranjat aseară o petrecere în sala „Casinei internaționale”. O petrecere „familiaară”, își vor fi cugetat aranjierii, plănăindu-o; dar prea modest pentru înmormântarea *ilustrului* carnaval, am reflectat, văzându-o.

Public n'a fost mult: abia câteva familii și un buchețel de drăgălașe domnișoare. Totuși veselie a fost relativ destulă. Firește, puțin public fiind, îndatinata *animatie* românească, vie și învăpăiată, — a cam lipsit petrecerei, care cu toate acestea a dăinuit până noaptea târziu.

Am remarcat cu o foarte plăcută surprindere două costume naționale de toată frumuseța: unul la o damă, celalalt la o domnișoară. Dar cât de laudabil ar fi, ca nu asemenea distincții românești să surprindă la petrecerile noastre sibienești, ci — lipsa lor.

Dealtfel constat cu bucurie, că de data asta petrecerea n'a avut acele fatale umbre de... strălănim, pe cât de făturatec, pe atât de tristătoare... Am auzit totuși din mulți părți obsevarea — mie-mi pare justă, — că petrecerea prea a fost... uniformă, înțelegându-se acest cuvânt ca — *substantiv*! Aceasta își adă explicarea în faptul, că inteligență fiind puțină, străinii — exclusiv militari — au devenit și mai evidenți.

Admițând, că s'a intenționat numai o petrecere restrinsă: desavantajul lipsei unui succes în stil mai mare nu revine aranjierilor, — ci atențiunei prea mitite, ce s'a dat... decesului Alteței Sale Prințului Carnea!

SC.

Aforisme politice

— Una la ei. —

Nici unul din statele noastre n'are să distribue un drept de cetățean roman; dar noi posedem un bun, pe care dacă vo'a să rămână roman, n'avea să-l cunoască nici un roman — și noi îl avem dela o mână, care nu răpește nimenui ceea-ce a dat, și ceea-ce a dat odată nu o mai ia înapoi: noi avem libertatea omului, un bun, care pe cât de diferit de dreptul de cetățean al romanului! — crește în valoare cu cât se mărește numărul acelor care-l împart cu noi, care nu e dependent de nici o formă schimbăcioasă a constituției, de nici o zdruncinare a statului, se întemeiază pe fundamentul solid al rațiunii și al echității. Schiller.

La

Abonament lunar

pentru Martie st. v.

— cu prețurile din capul foi —

Invită

Administrațiunea ziarului „*TRIBUNA*”

ECONOMIE.

Revistă economică.

VI.

(Urmare și fine).

Cassa postală de păstrare a avut cu finea lunii ianuarie: Depuneri în circulație de fl. 12,037.436; la cheie-uri 8,974.278 fl. Numărul libelelor de rentă a fost 1658, cu care sunt depuse la institut hârtii de valoare în preț de 2,153.250 fl. Pentru deponenți până la finea lunii ianuarie s-au cumpărat și li-s-au trimis efecte în valoare de 5,201.380 fl.

Comerciu cu vinuri, pe lângă toată asprimea legii speciale și a multelor ordinațiuni ministeriale, totuși pune în circulație vinuri falsificate și de multe ori stricătose sănătății. Comisia pentru controlul vinurilor lucră din răspuneri acum se scoată din circulație falsificările de vin și de aceea pedepsește aspru pe neguțătorii vinovați.

Se vede, că nu le-ar strica nici acestor cinstiți neguțători să studieze morala comercială, pe care scriitorul economic german Bohmert voeste să o pună în planul de învățământ al universității comerciale, ce se pregătește a se înființa în Germania.

Convertirea efectelor de stat. Se vestește, că în cercurile guvernamentale s-a ocupat serios cu planul de a converti efectele de stat cu 4 1/2%. Efectele designate pentru convertire au cam o valoare nominală de 586 milioane florini și sunt cele mai multe efectele investiturilor dela calea ferată ung. Afară de aceste vor mai fi convertite și efectele de 4 1/2% ale împrumutului pentru rescumpărarea regală, emise la 1890 în valoare nominală de 230 milioane florini.

Situația pieței internaționale de bucate. După știrile favorabile din America, circulația piețelor europene este mai vie decât cu toate că importurile nu sunt așa însemnate și tocmai pentru aceea prețurile rămân aproape neschimbate. Atât prețul grâului cât și al cucuzului este foarte urcat și nici nu se așteaptă la o scădere a celui, de vreme ce nici sementele americane cari acum se culeg nu au dat roade prea îmbelșugate. Cele mai multe magazine mari de bucate și-au desfășurat deja partea cea mai mare a cantității. Aproape în toată piețele internaționale s-a simțit continua lipsă de bucate.

Din public.)*

Producțiunea „Reuniunii sodalilor români din Sibiu”.

Mulțumită publică.

Deplin compensați prin onoratul public, care ne-a sprijinit și a apreciat modestele noastre prestațiuni cu ocaziunea producțiunii aranjate de noi la 1/13 Februarie c., cu o reușită morală și materială deplin mulțumitoare — ni-se impune plăcută datorită a aduce și pe această cale tributul de recunoștință: stimabilele doamne Margareta Moldovan pentru excelența predare a poeziei „La oglindă” de G. Coșbuc; stimabilul domn Candid Popa, invățător, care în calitate de dirigent al corului nostru, n'a cruțat nici timp nici osteneală întru instruirea coristilor; onorabilele direcțiuni a seminarului „Andreian”, care cu deosebită prevenire a binevoit a da concesiune unui grup de clerici de a conlucra la concertele noastre, cum și a stimabililor domni clerici membri ai acestui grup pentru valoroasa conlucrare; mai departe stimabilelor d-ne și d-soare cari, ca coriste și ca diletanți și-au dat binevoitoral lor concurs, și între acestea stimabilele d-soare Eugenia Grecu, carea cu considerare la nobilele scopuri, ce noi le urmărim, a adus adevărate jertfe pentru Reuniune și în fine stimabililor suprasolvenți și contribuționi, cari pe lângă sprințul moral au ținut să contribuie și cu denarul lor la alimentarea casei noastre atât de modeste, cari marinoși suprasolvenți și contribuționi sunt: Ludovic Fronius, ospătar cu fl. 5; II. Sa. di Dr. Ilarion Pașcariu, archim. și vicar archiepiscopesc, Pantaleon Lucuța, căpitan c. și r. în pens. și as. cons. cu câte fl. 2; Dem. Comșa, prof. sem.; Ludovic Boga, ospătar cu câte fl. 1.50; Dr. D. P. Barciuanu, prof. sem.; George Dima, prof. sem.; Dr. Nic. Serban de Voila, avocat și deputat dietal (Făgăraș); Constantin Stejar, căpitan c. și r. în pens.; d-na Maria Nicula, preoteasă (Slănic); Andreiu Baltes, tipograf cu câte fl. 1.; d-soara Mărioara Pascu cu 80 cr. Dem. Câmpean, diacon și arhivar consistorial cu 70 cr.; Ioan Hîntescu, prof. (Buzău); Alexandru Bobeș, mașinist (Dolova); Nicolae Togan, capelan; Constantin Pop senior, cofetar; Emil Verzariu, Emil Borcea, T. Orlea, I. Șut, Pavel Cotoșiu, funcționar cu câte 50 cr.; Aron Lupean, func-

*) Pentru cele cuprinse în rubrica această re-
ducțiunea nu este responsabilă.

ționari militar cu 40 cr.; Dr. C. Diaconovici, secretar de bancă. Petru Moga, frauzelar, Dr. E. Dăianu, redactor, Dr. Elie Cristea, secretar consist. Ludovic Binder, diriginte tehnic al tip. archiepiscopale, Iosif Marschal, factor de tipografie, Dumitru Opriș, capelan (Șura-mare) și Aurel Popescu, comerciant, cu câte 20 cr.

Din ședința comitetului „Reuniunii sodalilor români din Sibiu”, ținută la 17 Februarie n. 1898.

Victor Tordășanu,

George Poponea,

president.

notar.

Mai nou

Biografia lui Iancu

confiscată de nou!

Inocenta broșură a dlui Iosif Sterca Șuluț, „Biografia lui Avram Iancu” a fost de nou confiscată chiar în țara eroului dela 1848.

Se știe, că ea a mai fost odată obiect de prigoană la băile din Vâlcele, în vara trecută. Dacă s'ar cuprinde ceva penibil în ea, de atunci ar fi fost timp destul ca să se facă un proces de presă. Nimic însă nu s'a făcut. Și acum comedia dela Vâlcele se reeditează în Munții-Apuseni. Eată ce ni-se scrie:

Bucium Cerbu, 24 Febr. n.

Ieri după amiază pretorul cercual însoțit de locotenentul gendarmilor a făcut perchișiție domiciliară la dl Moise Danciu, rescolindul-i toată casa pentru a găsi broșura despre Iancu, pretinsă dela București. Afând broșura d-lui Sterca Șuluț: „Biografia lui Avram Iancu” — au confiscat-o.

Comisia de inchișițiune s'a dus apoi la parochul Todescu, unde asemenea a cercetat după broșura — dela București! Părintele Todescu a spus că n'are nimic dela București. Are însă broșura dela Sibiu a dlui Șuluț, care însă nu-i oprită.

Pretorul a cerut această broșură să o confişte. Nu-i s'a dat însă pentru-că era împrumutată spre cetire în alt sat.

Pretorul Todescu a protestat contra încălcării domiciliului. Pretorul a zis că are ordin mai înalt. Se vede, că earăși înscenează „revoluțiuni”.

Dela congregație.

Astăzi s'a ținut congregațiunea extraordinară a comitatului. A durat foarte scurt.

Dl Fr. Mihaelis a interplat pe comitele asupra circularului ministerial cu broșura lui Telkes despre maghiarizarea numelui, întrebând dacă e adevărat, că a sosit un atare circular, și ce a făcut cu el.

Comitele a răspuns, că circularul de fapt există, l'a primit și la dat mai departe primarului și pretorilor.

Mihaelis a luat la cunoștință răspunsul, rezervându-și a reveni pe altă cale asupra lui.

Prof. Gottschling și Wittstock au vrut să vorbească la obiect, dar li-s'a denegat cuvântul.

Tribuna Literară.

„Revista ilustrată”.

Sibiu, 28 Februarie n.

În sfârșit ne-a sosit mult așteptată „Revista”, care după atâtea derute pe acest teren, a avut totuși curejul de a încerca să frângă gheața și să încălzească publicul românesc și pentru litere.

Noi credem dintru început riscate orice astfel de întreprinderi, dacă ele nu se prezintă cu o forță extraordinară, pe căi nouă, cu direcțiuni hotărâte, cari să cucerească, să ridice. Pe calea obișnuită și bătuță deja, căderea e aproape sigură. De aceea trebuie să admitem că atât mai mult curajul dlui Pop Reteganul și I. Baciu, cari au pornit această revistă, așa de în grabă după căderea „Foi literare” și sistarea „Dreptății”, și să le dorim cu atât mai călduros: bun succes și viață îndelungată!

Numărul 1 se prezintă cu un exterior foarte plăcut. Hărți fine, tipar bun, ilustrațiuni numeroase și strălucite. Haina exterioară curat năvală, în spiritul poporului românesc, este invitatore. Cât pentru fond, cuprins — e ceva mai puțin proporționat formei externe.

Eată-l schițat: „Progresul Românilor în orașul Bistrița” — un articol de informațiune, cultural, cu 2 ilustrațiuni. „Visarion Roman și institutul „Albina”, cu 2 ilustrațiuni. — „Biserica, Curtea de Argeș”. — „Legenda Beneșului”. — „Doamne cine a greșit?”, novelă originală. — „Gimnaziul din Năsăud” (cu ilustr.) — Toderica, Țerani nostri, 3 ilu-

strațiuni frumoase. — Mărunțisuri sub titlul curios: „Din spirital altora”. Bibliografie, găcitură etc.

Toți articolii sunt de I. P. Reteganul. Mai sunt posibile: „Stefan Vodă” și „Doina” de Coșbuc, reproduse; Legenda Curței de Argeș de Alexandri; Libertate de Xenophon Cosma, ear' reproduse.

Răsfoindu-o, drept concludiune îți zici: Multe silințe, multe voințe, puține puteri. De aceea dorum pe lângă aboneați și mulți colaboratori.

Lăsăm aci să urmeze cuvântul redacțional, din care ne putem face o idee despre scopul și mijloacele noiei reviste:

Onorat public cetitor!

Vor fi mulți, poate, cari se vor mira de cutezanța noastră, de a scoate o Revistă nouă, în timpurile aceste critice, când dispar una după alta foile și revistele noastre.

Mulți vor crede poate, că vanitatea de a figura ca editori și redactori, ne face să întreprindem acest pas, mulți vor fi poate și de aceia, cari vor crede, că rîvna de câștig material, ne îndeamnă la acest pas.

Dar sîntem siguri, că nu toți bunii cetitori ne vor judeca astfel.

Vor fi unii și încă mulți, cari vor ști, că de bunăseamă în noi vanitatea nu are loc; ear' cumcă de venituri materiale, din întreprinderi cu Reviste române literare, nu poate fi vorba, credem că o știe fiecare.

Se va întreba deci bunul cetitor, și cu drept curînt, că ce ne îndeamnă să cutezăm a începe edarea acestei Reviste, care — după cum fiecare se poate convinge din broșura prezentă — reclamă lucru mult și spese mari? Eată răspunsul la această întrebare:

Ne-am simțit datori față de neamul nostru a-i ține și noi, după putință, un mijloc de instrucție și distracție, cum mulți înainte de noi au făcut și mai mulți în urma noastră vor face. Vom da ce putem, puțin dar' cu isăimă bună. Articollii, ce vor apăre în Revista noastră, vor avé numai tendințe moralizatoare, vor fi instructivi și distractivi. Ear' ilustrațiunile vor reprezenta persoane binevoitoare neamului nostru, ținuturi, localuri și insitute românești culturale și economice, precum și fotografii de tipuri țărănești, de unde se vadă portul nostru național.

Vom publica drept aceea poezii, nuvele, schițe, copii de pe natură, piese teatrale, literatură populară și clasică (?) de tot soiul.

Vom face și mici recenziuni despre opurile ce ne vor încurge, ca să știe publicul nostru, care sînt demne de abonat și cetit, și care nu.

În fine, ne vom da toată silința, ca Revista ilustrată să fie demnă de a fi cetită și pusă de alături cu cărțile cele mai plăcute ca fond și formă.

Cu speranțe, că onoratul public ne va sprijini moralicește și materialicește la susținerea „Revistei ilustrate” ne înasemăm cu toată stima

Ioan Baciu, Ioan Pop Reteganul,
editor, redactor responsabil.

Bibliografie.

VOCI DIN PRESĂ

despre

CASTELUL DIN CARPAȚI.

Foia literară.

„A apărut la „Tipografia societate pe acți” la Sibiu un excelent roman „Castelul din Carpați”, de Jules Verne, celebrul romancier francez.

Volumul elegant ajustat, este împodobit cu 26 ilustrațiuni lucrate la Paris.

„Castelul din Carpați” este una dintre cele mai interesante și elegante cărți și o recomandăm în deosebită atenție a publicului nostru cetitor.”

Gazeta Transilvaniei.

„Romanul pe care-l anunțăm aci, este unul dintre cele mai interesante și de valoare totodată. ...pentru noi mai ales este cu atât mai interesant, fiindcă se petrece în Ardeal, între Români, și pe lângă părțile lui instructive, mai este și moral. Opu e tipărit frumos.”

Familia.

„Jules Verne în românește. Cine nu cunoaște pe Jules Verne, distinsul scriitor francez, care în formă de roman a tratat atâtea chestii de știință?”

Anunțăm dar' cu plăcere, că zilele trecute a sosit la Sibiu, în traducere românească unul din cele mai interesante romanuri ale lui.

Interesant, pentru-că se petrece în Transilvania între Români. Astfel de traduceri în adevăr umplu un gol în literatură, nu ca efemerele și rău tradusele romane ce par din când în când în limba noastră.”

La „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vînzare următoarele noutăți musicale:

Les beaux yeux. Valse pentru piano de Mathilde Mironescu. 1.—
Terăncuța. Căntec popular pentru voce și piano de Costache Moinaru. —50
Hora înfrățirii, pentru piano de P. G. Nițescu. —75
La tine copilă dragă. Romanță de Droianu. —50
Toujours avec argent. Polca franceză pentru piano de Sig. Paulmann. fl. —50
La blonde. Polca mazurca pentru piano de Sigismund Paulmann. —50
Turda. Marș patriotic de Paulmann. —50
Hora reginei. De Sigis. Paulmann. —25
Sărba păpușelor. De Sig. Paulmann. —25
Marș turcesc. De Sigis. Paulmann. —25
Intermezzo pentru piano de M. Capșa. —50
Les fleurs de Mai. Valse de Ant. Cirilo. 1.—
Sărba oficerilor. De C. Dimitrescu. —50
La fille du Marin. Vals de Ivanovici. 1.—
Daisy Bell. Valse (All Right) de C. Kaps. —75
Liniste. Vals pentru piano de Dimitrie St. Cristide. 1.—
Am plâns. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Cirilo. —75
Singurătatea. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Cirilo. —75
Claire. Polca pentru piano de Alph. N. Ochialbi. —25
Institutiunile-Unité. Vals pentru piano de Carol Decker. 1.—
Sărba Bucureștilor, pentru piano de Const. Dimitrescu. —50
Sărba mirilor. De C. Dimitrescu. —50
Iubileul. Marș de Gh. Fotino. —75
Surorile. Hora de Gh. Fotino. —50
Elisa. Polca franceză de G. Ionescu. —50
Zéphir. Polca mazurca de G. Ionescu. —75
Souvenir de Zürich. Polca mazurca de Anton Kneisel. —50
Pas de quatre original. De Mayer. —50
Lutz. —50
Gavotte de la Princesse „Marie”. De Michel Margaritescu. —57
Ai plâns și tu v'odată? Romanță pentru voce și piano de Ernest I. Alexandrescu. fl. —50
Nu înțeleg. De E. I. Alexandrescu. —50
Pictoriilor! De E. I. Alexandrescu. —50
Un fir electric. De E. I. Alexandrescu. —75
L'Affection. Polca franceză p. piano de C. D. Belortu. —50
De Braila à Gènes. Galop pentru piano de C. D. Belortu. —50
Sărba Bucureștilor, pentru piano de Ioan D. Burlan. —50
Sărba Bucureștilor, pentru voce și piano de Ioan D. Burlan. —50
Didi. Polca mazurca pentru piano de Ioan D. Burlan. —75
Ivorul. Romanță pentru voce și piano de Dimitrie St. Cristide. —50
Anton Zica. Pe aripile amorului, vals pentru piano. 1.25
V. Hugo. Poezie. Cuvinte de I. I. Dorianu, Aubade (albadă). —75
Dorianu. Prin flori și floșicele, I. romanță. —505
Villacroze. De ce mi-ai zis odinioară, romanță. —7
Radu D. Rosetti. E vr'un loc uitat de oameni, reverie pentru voce și piano. —50
I. Paschill. L'Amicitie, vals. 1.—
R. van Saanen, cuvinte de M. Eminescu. Doina codrului. —75
Ioan D. Burlan. Amintiri din Breasta, sərbă pentru pian. —50
I. Braunstein. Rêve du Matlot, vals pentru piano. 1.—
G. Vasiliu. Freasmătul Zăvoului, horă. —75
C. Felix. Cuvinte de I. Dorianu. Vals conjugal pentru voce și piano. —50
I. Paschill. Cuvinte de I. Dorianu. Așa „mi-e scris, romanță pentru voce și piano. —50
F. Doemeier. Soirées de Bucarest, vals. 1.50
A. Cirilo, Emilie, polca-mazur pentru piano. —75
D. D. Voreas, Mignon, polca-mazur. —50
S. Di-ker. Punct și virgulă, polcă pentru piano. —50

La comanda de din afară se se adăugă pentru porto postal totdeauna încă 5 cr., ear' pentru expediție recomandată 20 cr. v. a. Pentru siguranța expediției, recomandăm malditatea din urmă.

Teatru orășenesc în Sibiu.

Luni, 1 Martie n.

Primul debut al d-soarei Frida Lanier, dela teatrul german din Viena:

A n d r e a.

Comedie în 6 tablouri de Victorien Sarden. Inceputul la 7 ore seara.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 26 Febr. n. 1898

Sămînțe	Calitatea per 100 chilogr.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per 100 chilogr.	Prețul per 100 chilogr.
dela	până	dela	până	
Grâu				
Bănățenească vechi	75	—	76	—
Grâu dela Tisa	75	17 65	12 75	76
Grâu „Penta”	75	12 60	12 70	76
Grâu de Alba-Rog.	75	12 70	12 80	76
„Badca”	75	—	76	—
Grâu ung. de Nord.	75	—	76	—
Sămînțe vechi ori nouă				
Secară		70—72	8 80	8 80
Orz	de natură	60—62	6 50	6 80
„	de vînzare	62—64	7—	7 50
„	de bors	64—66	8—	9 50
Ovăz	—	39—41	6 60	6 20
Cucuruz (porumb)	—	—	5 20	5 20
„	—	—	5 15	5 20
Mei	—	—	12 50	13 25
„	—	—	4 80	6 10
Grâu	Sept.-Oct.	—	12 05	12 08
Cucuruz	—	—	5 85	5 86
Ovăz	—	—	6 52	6 53
„	—	—	—	—
Produse diferite				
Săm. de trif.	Lucernă ungurească	—	—	—
„	roșie	—	—	—
Oleu de rap.	rafinat	—	—	—
Una. de porc	dela Pesta	55—	55 50	—
Slănină	dela țeară	—	—	—
„	svântă	—	—	—
„	afumată	56—	57—	—
Să	—	—	—	—
Prunc	—	—	—	—
Lătar	slavon, nou	—	—	—
„	bănățenească	—	—	—
„	brută	—	—	—
„	galbină străcurată	—	—	—
„	de Rosenau	—	—	—

Cursul pieței din Sibiu.

Din 28 Febr. n. 1898.

Hărțile-moneti române	Cump.	9.45	vînd.	9.51
Lire turcești	—	10.64	—	10.68
Imperiali (15 R. aur)	—	18.97	—	19.12
Ruble rusești 100 a.	—	126.00	—	127.50
Galbeni	—	5.62	—	5.67
Napoleon-d'ori	—	9.43	—	9.53
10 Marce germane	—	58.50	—	58.80
Livre sterling	—	11.85	—	12.—

Bursa de Budapesta.

Din 26 Februarie n. 1898.

Renta de aur ung. 6%	—	—
„ 4%	—	—
„ ung. val. cor. 4%	100.25	—
Imprumutul căilor ferate ung.	121.50	—
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (I-a emisiune)	122.50	—
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (II-a emisiune)	102.—	—
Bonuri rurale ung.	98.—	—
„ croate-slavone	99.—	—
Obligațiunile desp. regalilor	101.50	—
Imprumut cu premiu ung.	156.—	—
Losuri pentru regularizarea Tisei și Seghedin	140.—	—
Renta de hărție austriacă	102.50	—
„ de argint austriacă	102.25	—
„ de aur austriacă	123.50	—
Losuri austriace din 1860	160.25	—
Acțiunile băncii austro-ungare	955.—	—
„ de credit ung.	—	—
„ de credit austr.	—	—
Scrieri fondare ale institutului de credit și economii „Albina”	102.—	—
Argintul	5.70	—
Galbeni împărătești	5.67	—
Napoleon-d'ori	9.52	—
Mărci 100 imp. germane	58.72	—
London 10 Livres sterlingi	120.10	—

Bursa de Viena.

Din 26 Februarie n. 1898.

Renta de aur 6%	—	—
„ 4%	—	—
Renta ung. v. c. 4%	100.—	—
Imprumutul căilor ferate ung.	122.—	—
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (I-a emisiune)	101.75	—
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (II-a emisiune)	121.60	—
Bonuri rurale ung.	98.—	—
„ croate-slavone	99.—	—
Imprumut cu premiu ung.	156.—	—
Losuri pentru regularizarea Tisei și Seghedin	150.—	—
Renta de hărție austriacă	102.45	—
„ de argint austriacă	101.80	—
„ de aur austriacă	123.30	—
Losuri austriace din 1860	160.25	—
Acțiunile băncii austro-ungare	955.—	—
„ de credit ung.	—	—
„ de credit austr.	—	—
Argintul	5.68	—
Galbeni împărătești	5.67	—
Napoleon-d'ori	9.53	—
Mărci 100 imp. germane	58.75	—
London 10 Livres sterlingi	120.10	—

Bursa de București.

Din 14 Februarie v. — 4 ore p. m.	Cassa
Renta rom. per 1875 5%	100
Renta română amort. 5%	97
Renta (Schuldverschreib)	09
Oblig. de stat C. F. R. 6%	—
Renta rom. Rural. conv. 6%	100
Imprumut municipal 5%	97
Scrieri func. rurale 5%	—
„ 7%	—
Idem urbane 7%	—

„Bankegyesületi váltóüzlet“, societate pe acțiuni.
Budapesta, V., Fűrdő-utca 1.

Locul prim de vân-
Loteriei de clasă

zare a losurilor
privil. reg. ung.

Planul jocului

cel mai mare câștig în cas norocos

1,000.000

(Un milion coroane)

	coroane	coroane
1 premii	600.000	600.000
1 câștig	400.000	400.000
1 „	200.000	200.000
1 „	100.000	100.000
1 „	60.000	60.000
1 „	40.000	40.000
2 „	30.000	60.000
3 „	20.000	60.000
20 „	10.000	200.000
50 „	5.000	250.000
400 „	2.000	800.000
720 „	1.000	720.000
1.000 „	500	500.000
27.800 „	200	5.560.000
30.000 câștiguri și premii	9.550.000	

Ultima și principala tragere

a primei loterii de clasă privil. reg. ung. care are probabilități de câștiguri fără păreche, se va începe la 9 Martie și ține continuativ până la 6 Apr.

Din cele 80.000 losuri, câte se află în roata fortunei **30.000** vor fi scoase cu câștig. Suma acestor câștiguri e de 9.550.000 coroane.

Cel mai mare câștig în cas favorabil e

Un milion coroane.

Losuri de vânzare se află la noi cu prețurile de mai jos:

$\frac{1}{8}$	$\frac{1}{4}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{1}$
10 fl.	20 fl.	40 fl.	80 fl.

Următoarele combinațiuni se află numai la noi: [656] 1-3

losuri $\frac{1}{4}$ din diferite serii de 10.000 200 fl.
„ $\frac{8}{8}$ „ „ „ „ „ 80 „
„ $\frac{10}{2}$ „ „ „ „ „ 400 „

Tipografia Carol Csallner în Bistrița

acceptează numai decât

doi culegători buni,

cari se fie apți atât în accidente cât și în saț compres.

Condițiunea e foarte plăcută și durabilă. Ofertenți trebuie se știe 3 limbi a patriei. [671] 1-2

3000 fl.

și mai mult poate câștiga anual ori-cine, fără cunoștințe speciale, prin primirea agen-turei noastre. Oferte sub „W. V. 951“ transmite Rud. Mosse, Viena [672] 1-1

Doi mari Metropoliți ai Românilor

Andrei bar. de Șaguna

și

Alexandru Sterca Șuluțiu.

— Portrete frumoase. —

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat, pe hârtie fină de carton; sunt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 25 cr.

Librăria „Tipografiei“,
soc. pe acțiuni, Sibiu.

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni din Sibiu

GRAMATICA GERMANĂ

TEORETICĂ PRACTICĂ

de

Sava Popovici Barciuanu.

Edițiunea a cincea

revidată și completată

de

Dr. Danil Popovici-Barciuanu.

Această gramatică atât de bine întocmită, având la fine și un mic vocabular german-român costă numai 1 fl. 40 cr. plus 10 cr. porto.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC

în

ECONOMIA RURALĂ

compus de

cel 12 preoți intermitenți în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de

Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

A apărut la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu

Cartea

Stuparilor

săteni

de

Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiului“

Prețul 35 cr. plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei cărți folositoare a umplut un gol adânc simțit în literatura stuparilor. Broșura este scrisă de un fruntaș învățător, stupar priceput. Ea tractează pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă ca deosebite ca premii pentru școlile noastre de tot soiul.

Se vinde la

„Tipografia“,
societate pe acțiuni în Sibiu.

Ultima sortire a loteriei de clasă priv. reg. ung.!

!Sortire continuativă!

Dela 9 Martie până la 6 Aprilie 1898.

Cel mai mare câștig în cas norocos

1,000.000

(Un milion coroane).

1 câștig	600.000	600.000
1 principal	400.000	400.000
1 „	200.000	200.000
1 „	100.000	100.000
1 „	60.000	60.000
1 „	40.000	40.000
2 „	30.000	60.000
3 „	20.000	60.000
20 „	10.000	200.000
50 „	5.000	250.000
400 „	2.000	800.000
720 „	1.000	720.000
1.000 „	500	500.000
27.800 „	200	5.560.000
30.000 câștiguri și premii	9.550.000	

80.000 de numeri cu noroc.

Suma câștigurilor 30.000.

Trimite losuri, cât timp vor mai fi, contratrimitere înaintea a prețului.

Casa de bancă Hecht

(Hecht Bankhaus).

Budapesta, Franziscanus-ter 6.

Prețul losurilor: $\frac{1}{1}$ 80 fl. $\frac{1}{2}$ 40 fl. $\frac{1}{4}$ 20 fl. $\frac{1}{8}$ 10 fl.

Afle p. t. public, că la banca mai stă numită s'a cumpărat losul 1317, care la 4 Ianuarie 1898 a câștigat 70.000 coroane și alte losuri cu câștiguri principale mai mici. [657] 1-2

Doriți se cetați

un interesant Roman?

Vi-se recomandă

„Castelul din Carpați“

— Roman din viața poporului românesc din Ardeal. —

de

Jules Verne.

Premiat de „Academia franceză“.

Traducere, — unica autorizată de editorul proprietar francez — făcută de

Victor Onișor.

Acest volum apărut tocmai acum, are 255+XII. pagini, în octav mare, de o eleganță rară la cărțile românești, și este împodobit cu

26 ilustrațiuni

admirabile, executate după clișouri din Paris.

Prețul:

Edițiunea populară: 80 cr. + 5 cr. porto postal.

Edițiunea de lux: 1 fl. 20 cr. + 10 cr. porto.

Edițiunea de lux compactat: 2 fl. + 10 cr. porto.

Cel mai potrivit cadou e un „Castel“.

A se adresa direct la

Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni,

Sibiu, strada Poplăcii nr. 15.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Toate scrierile profesorului Dr. Weigand despre Români

se găsesc de vânzare la „Librăria“ noastră cu prețurile originale. Astfel:

1. „Die Aromunen“, (Macedo-Români). Vol. I. „Land und Leute“, cuprinde descrierea călătoriei profesorului Weigand pe la Români din Macedonia, interesantă pentru ori-care Român, care se interesează de frații sei. O lectură atrăgătoare și pentru nespecialiști. Volumul de 334 pag., cu 9 ilustrațiuni frumoase și cea mai perfectă carte etnografică costă fl. 6.20
2. Vol. II. „Völkstümlichkeit“, cuprinde literatura populară, versuri și povești, cu traducerea germană și un lexicon, 386 pag., costă fl. 5.—
3. „Vlach-Maglen“, o cercetare etnografică-filologică; volum de 80 pag., cu 4 ilustrațiuni, fototipie, costă fl. 2.25
4. „Die Sprache der Olympo-Wallachen“, cu o introducere despre popor, volum de 144 pag., costă fl. 1.85
5. „Raportele anuale despre seminarul filologic român din Lipsca“, conținând lucrările d-lui profesor Weigand și ale elevilor sei despre Români: „Primul raport“, (1894) de 157 pag. costă fl. 1.85
6. „Al doilea raport“, (1895) de 224 pag. costă 2.80
7. „Al treilea raport“, (1896) de 332 pag. costă 3.80

Cartea de sub nrul 1, vol. I. e pentru toți Românii inteligenți; celelalte se recomandă bărbatilor de specialitate. Toate sunt scrise de sine înțeles, în limba germană.

Librăria „Tipografiei“, societate pe acțiuni.

„Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

În atențiunea cumpărătorilor de cărți.

Mulți dintre onorații noștri cărturari ne cer ca să le trimitem câte o carte, ori două, cu rambursă (Postnachnahme — utánvét). În interesul bine priceput al publicului ne luăm voe a face atenți la marile spese împreunate cu acest fel de comande. O carte cumpărată pe această cale costă totdeauna cu 25—30 cr. mai mult, decât dacă se trimite prețul cărții înainte printr-o asignație postală.

Rugăm deci pe toți cei-ce fac comande de cărți, al căror preț îl pot ușor afla, ca în propriul lor interes să trimeată banii înainte și să nu întrebuinteze felul de comandă cu ramburse, așa de păgubitor pentru public.

La comande, pe lângă prețul cărții se se adaugă și porto postal pentru trimiterea sub bandă, ear' dacă vor să fie și mai siguri, și taxa de recomandare, care este totdeauna 10 cr.

Librăria „Tipografiei“,
soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Novitate!

Cadou

ocasional!

LIMBA FLORILOR.

— De amor și amicitie. —

Simbolica naturală a celor mai favorite flori, compusă după explicările orientalilor

de

Un amoresat.

Acest volum, în format dragălaș (32°) imprimat pe hârtie velină, în două culori, negru și albastru, elegant compactat în lux, este

cadou potrivit

pentru tinerime, mai ales pentru fete.

În legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.

Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.